

אבל עוד סוד יש בו, יצא ברגעו - כמו שנאמר (משלי ט) על גפי מرمמי קורת. מה לשם עלי וחתולות, אף כאן עלי וחתולות. מקום שבעל תשובה עולים, אבל צדיקים גמורים לא יכולים לעמוד שם. ומשום מה, כיון שבתשובה, הקדוש ברוך הוא מקבל אותו וראי מייד.

שנינו, אין דבר בעולם שעומד לפני התשובה, ואת הפל הקדוש ברוך הוא מקבל וראי. ואם שבתשובה, הרי מזמן בנגדו ארוח חיים. וכך על גב שפגם מה שפגם הפל נחנק והפל חוזר על תקוננו, שהרי Angelo במא שיש בו שבועה, לפניו הקדוש ברוך הוא נקרא בו כי 'אבות יען ומיר רוא סטמא. והוא בריך הוא אומי אומאה לא אומי אלא אם לא עבד היוכחה דהא לית פתגמא רקייא קמי תויובת ואל כלא מכפר קרשא בריך הוא בר עברון תויובת שלמה' (תויובת ואל כלא מכפר קרשא בריך הוא בר עברון תויובת שלמה).

אל אם לא יעשה תשובה, שהרי אין דבר שעומד בפני התשובה, ועל הפל יכפר הקדוש ברוך הוא באשר עושים תשובה שלמה' (קדוש ברוך הוא מאן יהי' כי אם יהי בניהו וגוי וכחיב, רומייה כב) קדשא בריך הוא מקבל, דכתיב, רומייה כב אני נאמ יי' כי אם יהי בניהו וגוי וכחיב (דברי הימים א) ובני יבניה אסיר בתויובת כתיב, (דברי הימים א) ובני יבניה אסיר בנו וגוי, מפני תשובה מפבר ומה גזרין ודינין, ובמה שלשלאיון דפרזלא, ולית מאן.

דקימא קמי דתויובת.

על דא כתיב, (ישעה ס) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפוושים بي. אשר פשעו بي, לא כתיב, אלא הפוושים בי, שלא בזאת לאתחבא, ולאתחחמא על מה דעתך. אבל כיון דאתחחמו, הוא מקבל לו קדשא בריך הוא. כיון מה, בר נש דא, אף על גב דפשע בה, ופוגים באתרא שלא אצטריך, ותב לקמיה, מקבל ליה, וחס עלייה, דהא קדשא בריך הוא (דף צ ע"ב) מלא רחמיין איהו, ואתמלי רחמים על כל עובדי, כמה דאת אמר (תהלים קמה) ורחמייו על כל מעשייו. אבל על בעירי

ביה, יצא ברגעו, כמה דאת אמר, (משל ט) על גפי מרומי קורת, מה להתם עלוייא וסליקו, אורף הכא עלוייא וסליקוי, אחר דמריהון דתויובתא סלקין, אפילו צדיקים גמורים לא יכולין למיקם פמן. ובגין מה כיון התב בתויובתא, קדשא בריך הוא מקבל ליה וראי מייד.

הנין, לית מלה בעלה דקימא קמי תשובה, וכללא קדשא בריך הוא מקבל וראי. וראי טוב בתויובתא הוא אזדמן לקליה ארוח חיים, וכך על גב דפוגים מה דפוגים, כלל אתפקן, וכללא אתהדר על תוקניתה, דהא אפילו במא דאית בה אומאה, (קמי קדשא בריך הוא קרי ביה כי י'ocabot yizchi vayefar da ayto roa stema. ותו בריך הוא אומי אומאה לא אומי אלא אם לא עבד היוכחה דהא לית פתגמא רקייא קמי תויובת ואל כלא מכפר קרשא בריך הוא בר עברון תויובת שלמה' (תויובת ואל כלא מכפר קרשא בריך הוא בר עברון תויובת שלמה).

קדשא בריך הוא מקבל, דכתיב, רומייה כב אני נאמ יי' כי אם יהי בניהו וגוי וכחיב (רומייה כב) כתבו את האיש זה ערيري וגוי. ובתר טוב בתויובת כתיב, (דברי הימים א) ובני יבניה אסיר בנו וגוי, מפני תשובה מפבר ומה גזרין ודינין, ובמה שלשלאיון דפרזלא, ולית מאן.

על זה כתוב, (ישעה ס) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפוושים בי. אשר פשעו בי, לא כתיב, אלא הפוושים בי, שלא בזאת לאתחבא, ולאתחחמא על מה דעתך. אבל כיון דאתחחמו, הוא מקבל לו קדשא בריך הוא. כיון מה, בר נש דא, אף על גב דפשע בה, ופוגים באתרא שלא אצטריך, ותב לקמיה, מקבל ליה, וחס עלייה, דהא קדשא בריך הוא (דף צ ע"ב) מלא רחמיין איהו, ואתמלי רחמים על כל עובדי, כמה דאת אמר (תהלים קמה) ורחמייו על כל מעשייו. אבל על בעירי